Stah Bałdyga ／ Gosia Bartosik ／ Barbara Chęcka ／
Diana Grabowska ／ Władysław Grygny ／ John Urho Kemp ／
Kamil Kurzawa ／ Iwona Mysera ／ Paweł Mysera ／ Radosław Perlak ／

John Urho Kemp / Iwona Mysera / Gosia Bartosik / Stah Bałdyga / Diana Grabowska / Kamil Kurzawa / Barbara Chęcka / Paweł Mysera / Radosław Perlak / Władysław Grygny

Punktem wyjścia dla wystawy stała się myśl Christiana Bersta: „Sztuka art brut jest fascynująca w sposobie jej przedstawienia, ponieważ obszar ten jest jak Trójkąt Bermudzki, gdzie nasze kompasy wariują. Wkrótce zdajemy sobie sprawę, że wiele z naszych koncepcji nie ma tu zastosowania".

Z jednej strony słowa te nakierowują na peryferyjną obecność dyskursu outsider art w sztuce i niemoc stworzenia skrzynki pojęciowej dla art brut/outsider art, uświadamiając nieokreśloność tego zjawiska. Z drugiej strony ukazują wyjątkową obecność nieodgadnionego w sztuce. To nieodgadnione, rozpostarte pomiędzy świadomym i podświadomym.

Wystawa spaja myśli o niezbadanym polu sztuki z obszarem nieistnienia jakim umownie jest Trójkąt Bermudzki, który ge-

▲B
MAŁGORZATA SZAEFER

John Urho Kemp / Iwona Mysera / Gosia Bartosik / Stah Bałdyga / Diana Grabowska / Kamil Kurzawa / Barbara Chęcka / Paweł Mysera / Radosław Perlak / Władysław Grygny

The exhibition draws on the thought of Christian Berst, who said: "Art brut is fascinating in terms of its representation as the field is akin to the Bermuda Triangle, where the compass goes crazy. We soon realise that many of our concepts are not applicable here."

On the one hand, these words convey the marginal presence of the outsider art discourse in art and the inability to create a conceptual frame for art brut/outsider art, revealing the indeterminate nature of the phenomenon. On the other hand, they highlight the unique presence of the inscrutable in art.

The inscrutable that stretches between the conscious and the unconscious. The exhibition draws a line between reflection on the unexplored artistic territory and on the field of non-exist-

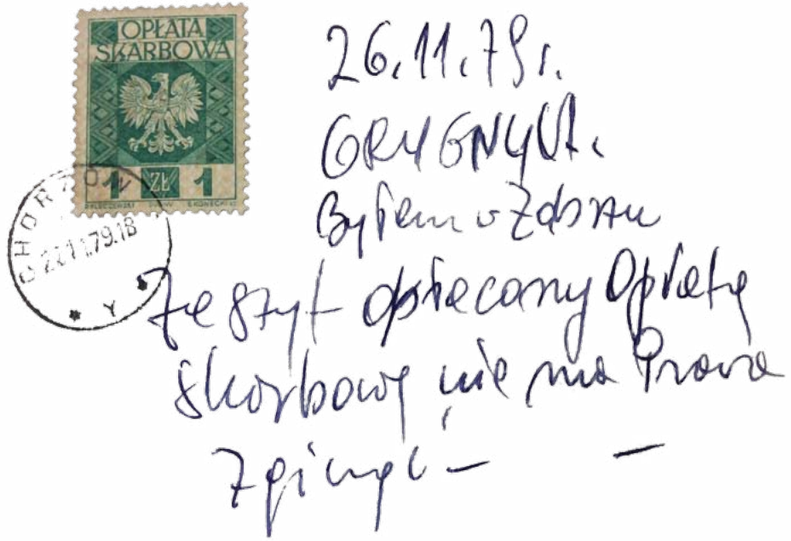

neruje niewyjaśnione zniknięcia i dematerializuje ślady. To zagadkowe pole przyciąga niejednoznacznością, która zmusza do poszukiwania i przekraczania znaku.

W ramach wystawy implozyjne prace outsiderów skojarzone zostały z pracami artystów profesjonalnych, łącząc to, co widzialne z tym, co nieodgadnione. Wystawa dotyczy uwikłania w materialność i ulotność istnienia. Powstaje na skrzyżowaniu efemerycznych przestrzeni, naukowych światów, spirytualistycznych spekulacji czy aktywistycznych gestów. W ten sposób ujawnione zostają nowe sensy, stanowiące krytyczny komentarz do aktualnych tematów, pokazując akt znikania, zacierania śladu jako wartość lub stratę. Te gesty rozgrywają się pomiędzy aktywnością dostępu do kodu wszechświata a wymazywaniem – wyłączaniem z gry.

Praktyki artystyczne znane są z porządkowania chaosu. Wystawa ▲B ukazuje znak, który staje się formą znikania, ukrycia lub ‚magicznego przejścia', próbując wyjaśnić tę tajemnicę ujawnioną przez przypadek naszej obecności.

ence, as the Bermuda Triangle is arbitrarily considered, where unexplained disappearances occur and traces become dematerialised.

At the exhibition, the implosive works by outsiders are brought together with pieces by professional artists, thus merging the visible and the inscrutable. The main theme of the show is the entanglement in the materiality and ephemerality of existence. It emerges from the crossroads of ephemeral spaces, academic worlds, spiritualistic speculations and activistic gestures. It thus reveals new senses which deliver a critical commentary on the current topics, depicting the act of disappearing, erasing the traces as a value or a loss. These gestures unfold in the space between active access to the code of the universe and erasure – exclusion from the game.

Artistic practices are known for their ability to arrange chaos. The exhibition ▲B depicts a sign that becomes a form of disappearance, hiding or a "magic passage" in an attempt to explain the mystery revealed

BRUT NOW / KRYSZTAŁOWY JOHN

MAŁGORZATA SZAEFER

Art brut przeszła długą drogę od sztuki figuratywnej, ornamentalnej, jaka dominowała w kolekcji Jeana Dubuffeta, do konceptualnego Brut Now, gestów Art Brut 2.0, czy działań BrutPop Collective. Konieczna staje się wobec tego weryfikacja sposobu myślenia o fenomenie tej sztuki. I choć pozornie wolna od kultury art brut triumfuje dziś w popkulturowej wersji, to nie przestaje być punktem znikania w sztuce – symbolicznym ▲B

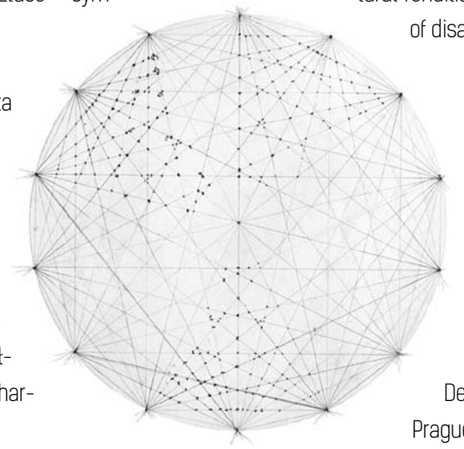

Te wymienione powyżej, nowe oblicza „brut" zaprezentowano ostatnio na wystawach: „Brut Now. Art Brut in Technological Times" w Museums of Belfort („Art brut w czasach technologii", 2017), „Art Brut Live. Contemporary Art Brut from Bruno Decharme's Collection" („Art brut na żywo. Współczesna art brut z kolekcji Bruno Decharme'a", 2015) w DOX w Pradze.

Były to jedne z ciekawszych wystaw ostatnich lat, które ujawniły konceptualne strategie outsiderów. W ramach „Art Brut Live" za-

BRUT NOW / CRYSTAL JOHN

MAŁGORZATA SZAEFER

Art brut has come all the way from figurative and ornamental art, which dominated Jean Dubuffet's collection, to conceptual Brut Now, the gestures of Art Brut 2.0 and the activities of BrutPop Collective. This transformation compels a revision of the art brut phenomenon. And although art brut, seemingly free from cultural influences, is now witnessing its triumph in a pop-cultural rendition, it has not lost its quality as a point of disappearance in art – the symbolic ▲B.

The above enumerated new faces of art brut have been showcased in the recent exhibitions: "Brut Now. Art Brut in Technological Times" at Museums of Belfort /2017/ and "Art Brut Live. Contemporary Art Brut from Bruno Decharme's Collection" /2015/ at DOX in Prague.

Those were some of the most interesting exhibitions in the recent years which revealed the conceptual strategies employed

prezentowano takich artystów, jak: Pepe Gaitana, Johna Devlina, Juliusa Bockelta, Beverly Baker, Kunizo Matsumoto, J.B. Murraya, Martina Thompsona, Haralda Stoffersa, George'a Wiedenera czy Anibala Brizuelę. Wystawa „Brut Now" ukazywała z kolei paranaukowe poszukiwania oparte na minimalistycznych gestach z wykorzystaniem nowych mediów. Wśród artystów znaleźli się: Terry Davis, Oscar Morales, John Urho Kemp, Enzo Schott, Melvin Way, Yohann, Bintou, Dan Miller, Jean-Marie Massou, Rhalidou.

Problematykę eksploracji terytorium sztuki poza jej konwencjonalnymi granicami badała wystawa „At the Edge of the Worlds" („Na skraju światów", 2015) w Palais de Tokyo w Paryżu, dopuszczając wszelkie gesty artystyczne, w tym outsiderów, takich jak: Zdeněk Košek, Jean Perdrizet, Jesse Krimes, George Widener.

Wystawy te przekraczały ograniczenia mentalne, otwierały pole nowych doświadczeń tego, co nieodgadnione w sztuce. John Urho Kemp, znany jako „Kryształowy John", był jednym z najbardziej fascynujących artystów konceptualnych art brut/outsider art. Był chemikiem, a sposób w jaki tworzył, zdradza naukowy charakter jego dociekliwości. Posiadał wiedzę, z której czerpał niczym z „drzewa poznania". Ocierał się przy tym o duchowy aspekt kabały czy sufistycznej tradycji enneagramu. Twórczość Johna Urho Kempa przybrała formę „numerycznej mantry", jest szczególną postacią „alfanumerycznej pieśni", jak doskonale określa ją Gael Charbau. W pozostawionym po sobie krótkim biogramie artysta wskazał na swoje zainteresowanie filozoficznymi i metafizycznymi poszukiwaniami. John

by outsiders. "Art Brut Live" featured: Pepe Gaitan, John Devlin, Julius Bockelt, Beverly Beker, Kunizo Matsumoto, J.B. Murray, Martin Thompson, Harald Stoffers, George Wiedener, Anibal Brizuela. In turn, the exhibition "Brut Now" focussed on quasi-scientific investigations based on minimalistic gestures performed with the use of new media. The presented artists included: Terry Davis, Oscar Morales, John Urho Kemp, Enzo Schott, Melvin Way, Yohann, Bintou, Dan Miller, Jean-Marie Massou, Rhalidou.

The problematic of explorations pursued beyond the conventional borders of the art territory became the object of the exhibition "At the Edge of the Worlds" at Palais de Tokyo in Paris /2015/, which embraced all kinds of artistic practices, including those of outsiders, such as: Zdenek Kosek, Jean Perdrizet, Jesse Krimes, George Widener. Those exhibitions transgressed mental constraints and opened up the field of new experiences of the inscrutable in art.

John Urho Kemp, known as "Crystal John" was one of the most fascinating representatives of conceptual art brut/outsider art. A chemist. His creative method reveals the scientific profile of his investigations. He borrowed from his own knowledge as if from the tree of the knowledge of good and evil, maintaining ties with the spiritual aspect of Kabbalah – the Sufi tradition of Enneagram. The work of John Urho Kemp adopted the form of "numerical mantra" and became a special kind of „alphanumerical song," as it was aptly defined by Gael Charbau. A short biographical note left by the artist highlights his inter-

Urho Kemp to alchemik, który bez reszty oddał się studiom nad zagadką dwunastościanu foremnego. To posłaniec, który na podstawie badań nad strukturą kryształu kwarcu, próbował rozszyfrować tajemnicę kodu Wszechświata. Kod ten pragnął ofiarować ludziom. Poprzez niekończące się obliczenia, porównania i skomplikowane operacje matematyczne, wytyczał drogę do świętych miast. W swoich diagramach zawarł tajemną relację między światem realnym a domniemaną, transcendentalną rzeczywistością. Zbudował tym samym enigmatyczne „przejścia", prowadzące do mistycznego objawienia: Klucz Wiecznej Miłości, Bramę Miłości, Klucz Nieśmiertelności, Siedem Kluczy Zbawienia, Cudowną Formułę Życia, Formułę Marzeń, Cudowne Oko, Sześcian Cudownej Miłości, Szesnaście Kryształowych Bram do Otwarcia Trzeciego Oka, Cudowną Macierz.

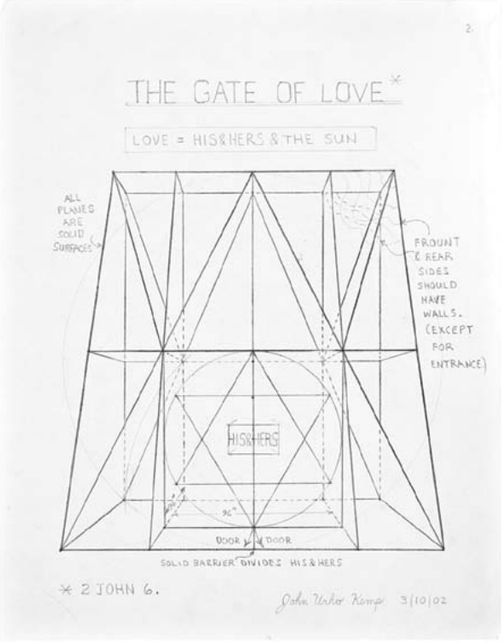

Kemp tworzył diagramy z liczb oraz formuły i znaki, które powielał. Kserował swoje prace i rozpowszechniał je jako „dar" dla

est in philosophical and metaphysical investigations. John Urho Kemp was an alchemist who devoted himself completely to studying the mystery of regular dodecahedron. A messenger who explored the structure of the quartz crystal in an attempt to decipher the mysterious code of the Universe – the code he wanted to offer to the people. He used endless calculations, comparisons, complicated mathematical operations to show the way to holy cities. His diagrams contain the mysterious relation between the real world and a supposed transcendental reality. He thus built enigmatic "passages" that led to mystical revelation: The Key of Everlasting Love, The Gate of Love, The Key of Immortality, Seven Keys to Salvation, The Miracle Formula Of Life, The Dream Formula, The Miracle Eye, The Miracle Love Cube, Sixteen Crystal Gates to Opening the Third Eye, The Miracle Matrix.

Kemp created diagrams made of numbers, formulas and signs which he multiplied. He photocopied his works and

jak największej liczby napotkanych osób. Były to najczęściej drukowane obustronnie kartki, zazwyczaj wielkości 10 x 12,5 cm. „Dary" miały działać jako rodzaj wirusa czy też magicznej formuły, kamienia filozoficznego, dzięki któremu ten wrażliwy obserwator przyrody i ludzkiej natury, śledzący zaćmienia słońca weganin, wtajemniczał nas w magiczne formuły świata. Podczas kolportowania swoich „darów", Kemp poznał swojego przyjaciela, fotografa Arama Muksiana, który sprawuje opiekę nad archiwum prac artysty. Obejmuje ono tysiące stron diagramów, wykresów, sekwencji numerycznych, poematów matematycznych, rysunków, równań, kolaży z lat 1997-2010.

Zgodnie z wezwaniem „Kryształowego Johna": „CUDA ZA DARMO. WEŹ PO JEDNEJ KARTCE. DZIĘKUJĘ!" archiwum Kempa jest rozpowszechniane. Dzięki współpracy galerii Tak z Aramem Muksianem, prace Kempa kolonizują przestrzeń wystawy ▲B.

spread them as "gifts" amongst as many encountered people as possible. Those were most often sheets of paper of 4 x 5 inches in size, printed on both sides. The „gifts" were supposed to operate as a kind of virus, a magical formula, philosopher's stone by means of which Kemp – a sensitive observer of the natural world and human nature, a vegan and a watcher of solar eclipses – initiated us into the magical formulas of the world. While distributing the "gifts," Kemp met his friend, photographer Aram Muksian, who looks after the artist's archive, which comprises thousands of pages of diagrams, charts, numerical sequences, mathematical poems, drawings, equations, collages from the years 1997–2010.

Kemp's archive is distributed, thus following "Crystal John's" call: "FREE MIRACALS. PLEASE TAKE ONE SHEET OF EACH. THANK YOU!". The collaboration between the Tak Gallery and Aram Muksian made it possible for the artist's works to colonise the space of the exhibition ▲B.

OUTSIDER ART VS FILM
RAFAŁ JĘCZMYK

Świat ciągle jeszcze ma ogromny problem z tym niezwykle fascynującym, choć trudnym zjawiskiem, jakim jest outsider art. Mimo wszelkich pozytywnych zmian, które wydarzyły się w ostatnich latach zarówno w świadomości masowej, jak i w naukowym podejściu do tego tematu, wciąż jednak można dostrzec nie tyle brak powszechnego zainteresowania art brut, ale swego rodzaju surową rezerwę w obcowaniu z tym zagadnieniem, dopełnioną jeszcze wstydliwą niepewnością i/lub protekcjonalnym traktowaniem go z góry, jako czegoś uboższego i nacechowanego amatorskością w zestawieniu z uniwersum sztuki „klasycznej." Nie da się ukryć, że ta tematyka wciąż wymaga wypracowania specyficznego dyskursu i swoistego aparatu pojęciowego, który pozwoli na uniknięcie moralnych pułapek, bo wpaść na nie prezentując czy analizując sztukę osób niepełnosprawnych umysłowo czy odsuniętych z wielorakich powodów na margines społecznego istnienia, jest naprawdę łatwo.

Wymarzonym narzędziem do prezentacji i propagowania wiedzy o outsider art i jego przedstawicielach wydaje się być medium filmu, którego immanentne własności i forma wydają się być wręcz stworzone do snucia wizualnej opowieści o tym fascynującym fenomenie. Połączenie analitycznego podejścia z historyczną narracją, opisującą w większości przypadków jakże ważne dla całościowego spojrzenia życiorysy poszczególnych artystów, doprawione najważniejszą cechą filmu, czyli jego plastycznością, dzięki której bez dużych strat jakościowych i poznawczych można zaprezentować oeuvre poszczególnych twórców, wręcz prosi się o wykorzystanie w przybliżaniu publiczności domeny art brut. Jednak świat kina wciąż pozostaje praktycznie w całości obojętny na tego rodzaju tematykę. Oczywiście, dokumenty dotyczące outsiderów sztuki powstają, lecz stanowią zaledwie promil produkcji filmowej.

Zajmując się tą tematyką już od dłuższego czasu, mogę wyróżnić trzy główne formy filmowego przedstawiania tematyki outsider art. Pierwszą z nich są najczęściej krótkie, kilkunastominutowe dokumenty, przygotowane w całości przez pasjonatów, związanych już od lat z promowaniem tego rodzaju sztuki. Ich pomysłodawcami, producentami i realizatorami są w większości przypadków osoby związane z propagowaniem wiedzy o art brut – naukowcy, badacze czy właściciele sprofilowanych galerii. Paradoksalnie, te filmy mają najmniejszą najmniejszą wartość, zarówno artystyczną, jak i poznawczą. Bardzo często są przygotowywane według tego samego, bardzo prostego i do bólu amatorskiego schematu – prawie w całości są złożone z wolno zmieniających się zdjęć samych artystów, ich domów czy warsztatów pracy oraz fotografii ich dzieł. Temu pokazowi slajdów, bardziej przypominającym typową komputerową prezentację, towarzyszy smętny i empatyczny głos narratora, który ogólnikami stara się przedstawić życie i twórczość danego

OUTSIDER ART VS FILM
RAFAŁ JĘCZMYK

The world continues to find the extremely fascinating yet difficult phenomenon of outsider art problematic. Notwithstanding all the positive changes that have occurred in the recent years both in the mass awareness and academic approach to the topic, we can still observe not even a lack of widespread interest in art brut, but rather a strong sense of distance to this phenomenon. It is also accompanied by shamefaced uncertainty and/or patronising embrace of it as something deficient and more amateurish in comparison with the universe of "classic" art. It is plain to see that the topic still requires the development of a specific discourse and a conceptual apparatus that would make it possible to avoid moral traps, which are very easy to fall into while presenting or analysing art created by people with mental disabilities or those relegated for various reasons to the margins of social life.

Film seems to offer a perfect tool to present and propagate knowledge of outsider art and its representatives. The medium's immanent qualities and form seem almost tailor-made for visual tales of this fascinating phenomenon. Film combines an analytical approach with a historical narrative that most often describes the life stories of individual artists, which are of immense importance for developing a comprehensive perspective. It is also characterised by a visual appeal and can thus depict the artists' oeuvre without losses in quality and cognition. As such, film almost begs to become a tool in familiarising the audience with the field of art brut. Yet, the cinema world still remains almost entirely indifferent to the subject. Although documentaries about art outsiders are indeed made, they form a fraction of the film production.

As a person with a long history of engagement with the topic, I can distinguish three main types of representation of outsider art in film. The first embraces short documentary films lasting less than twenty minutes, created entirely by enthusiasts with a long-standing commitment to promoting this type of art. Their initiators, producers and makers are most often people active in propagating knowledge of art brut – scholars, researchers or owners of specialised galleries. Paradoxically enough, these films represent the lowest value both in artistic and cognitive terms. They very often follow the same, very simple and painfully amateurish scheme, filled almost entirely with a sequence of slowly changing photographs of the artists, their homes or studios as well as images of their works. Such a slide show, akin to a Power Point presentation, is accompanied by a doleful and empathic voice of the narrator who paints a clichéd picture of the artist's life and work. The final nail in the coffin is usually put by often painfully sentimental music unrelated to the presented works, which emotionally blackmails and terrorises the viewer, as it were, trying to elicit sympathy for the artist's miserable fate.

twórcy. Gwoździem do trumny jest najczęściej ckliwa do bólu, zupełnie nie pasująca do pokazywanych dzieł muzyka, niejako szantażująca i terroryzująca widza, starając się zmusić go do współczucia nad nieszczęśliwym losem artysty.

Drugą formą są dokumenty powstałe na zamówienie stacji telewizyjnych – są one już dłuższe (średni czas ich trwania to kilkadziesiąt minut), produkcja jest tu już zdecydowanie bardziej profesjonalna i nie razi amatorskim warsztatem, jak w przypadku wcześniej omówionych filmów „fanowskich", a rozmach w prezentowaniu tematu jest wyraźnie szerszy. Ale do ideału wciąż jest daleko – takie produkcje najczęściej posiadają wszystkie typowe grzechy produkcji telewizyjnych.: format programu popularno-naukowego nastawionego na proste przekazywanie faktów i powierzchowne podejście do tematu, skupiające się przede wszystkim na co bardziej atrakcyjnych i sensacyjnych dla telewizyjnego widza elementach życia i dorobku artystów.

Trzecią, najbardziej wartościową grupą wśród filmów dotyczących outsider art, są pełnometrażowe, profesjonalne dokumenty, których niestety jest wciąż jak na lekarstwo. Część powodów takiego stanu rzeczy jest w tym przypadku oczywista – wyprodukowanie klasycznego dokumentu wiąże się ze znacznymi kosztami, potrzebnymi do gruntownego zbadania tematu, zdobycia wymaganych praw autorskich do prezentacji dzieł czy przyziemnej logistyki ekipy filmowej, by mogła ona dotrzeć do wszelkich możliwych źródeł. Filmy te posiadają jednak pewną tajemniczą i zastanawiającą cechę, która wręcz wygląda jak spisek reżyserów i scenarzystów – praktycznie w żadnym z nich nie padają takie zwroty jak outsider art czy art brut, a jeśli już to mimochodem, może raz czy dwa na przestrzeni półtorej godziny trwania obrazu i dodatkowo ten temat

The second type are documentaries commissioned by television stations – longer (usually several dozen minutes) and much more professionally produced. They do not strike the viewer as amateurish, as opposed to the above discussed "fan" videos. Such films present the topic in questions on a much more spectacular scale. However, they are still far from perfect as they usually manifest all the typical flaws of television productions – they follow a popular-scientific format oriented towards simple presentation of facts and a superficial approach to the topic that focusses primarily on those elements of the artists' life and work that may prove attractive and sensational for the viewer.

The third and most valuable type of films devoted to outsider art are feature-length professional documentaries, unfortunately still very scarce. Some of the reasons for this shortage are obvious: production of a classic documentary comes at a considerable cost required to thoroughly research the topic, clear copyright to include images of works and cover the expenses of the film crew that needs to reach all possible sources. Yet, such films betray a certain mysterious and striking characteristic, which may even come across as a conspiracy of directors and screenwriters – they almost never feature such terms as "outsider art" or "art brut," and if they do appear, they are mentioned in passing, perhaps one or two times throughout the ninety minutes of the film. What is more, the issue is immediately turned around with the claim that the artists should not be stigmatised by such a categorisation because, after all, "art is art, one way or another." Such an approach of the filmmakers can be rationally explained by the lack of appropriate conceptual apparatus, mentioned at the very beginning, and all the prejudices and fallacious views that have accumulated around the topic in the course of time.

od razu jest też wywracany na drugą stronę stwierdzeniem, że tych artystów nie należy stygmatyzować tego rodzaju kategoryzacją, bo przecież „sztuka jest sztuką, tak czy inaczej." Racjonalnym wytłumaczeniem takiego zachowania filmowców wydaje się być już wspomniany na początku brak odpowiedniego aparatu pojęciowego i odrzucania wszelkich uprzedzeń i mylnych poglądów, które na przestrzeni czasu narosły wokół całej tej tematyki.

Pozostaje nam mieć nadzieję, że wraz z wyraźnie zauważalną zmianą w podejściu do outsiderów, coraz powszechniejszą ich akceptacją połączoną z zachwytem nad ich twórczością, która powoli przestaje być postrzegana jako uboga kuzynka sztuki akademickiej i staje się osobną gałęzią w dziejach całej ludzkiej aktywności artystycznej, świat filmu znacznie uważniej zacznie się przyglądać temu wciąż nieodkrytemu i (cynicznie użyję tego słowa) egzotycznemu dla wielu terytorium. Zwiastującą pozytywną zmianę jaskółką niech będzie fakt, że już ponad dekadę temu jeden z takich właśnie dokumentów, „W krainach nierealnego" w reżyserii Jessiki Yu, opowiadający o jednym z „cesarzy" outsider art, Henrym Dargerze, otarł się o najgłośniejszą nagrodę światowej kinematografii – w 2005 roku był nominowany do Oscara w kategorii „najlepszy pełnometrażowy film dokumentalny." Coraz większa świadomość i wiedza na temat art brut każe nam optymistycznie patrzyć w przyszłość – także na to, że odnajdzie on swoje miejsce w potężnym i wpływowym filmowym wszechświecie.

We can only hope that the clearly visible change in approach to outsiders and their increasingly widespread acceptance combined with admiration of their art – which slowly ceases to be viewed as inferior to academic art and instead becomes a separate branch in the history of human artistic activity – the world of film will take a closer look at this still unexplored and exotic (to put it cynically) territory. What comes as a harbinger of positive change is the fact that already more than a decade ago one of such documentaries, Yessika Yu's "In the Realms of the Unreal", devoted to one of the "emperors" of outsider art, Henry Darger, came close to the most famous award in global cinematography – in 2005, it received an Oscar nomination for the best feature-length documentary. The growing awareness and knowledge of art brut allows us to look into the future with optimism and hope that outsider art will find its place in the powerful and influential film universe.

// GOSIA BARTOSIK

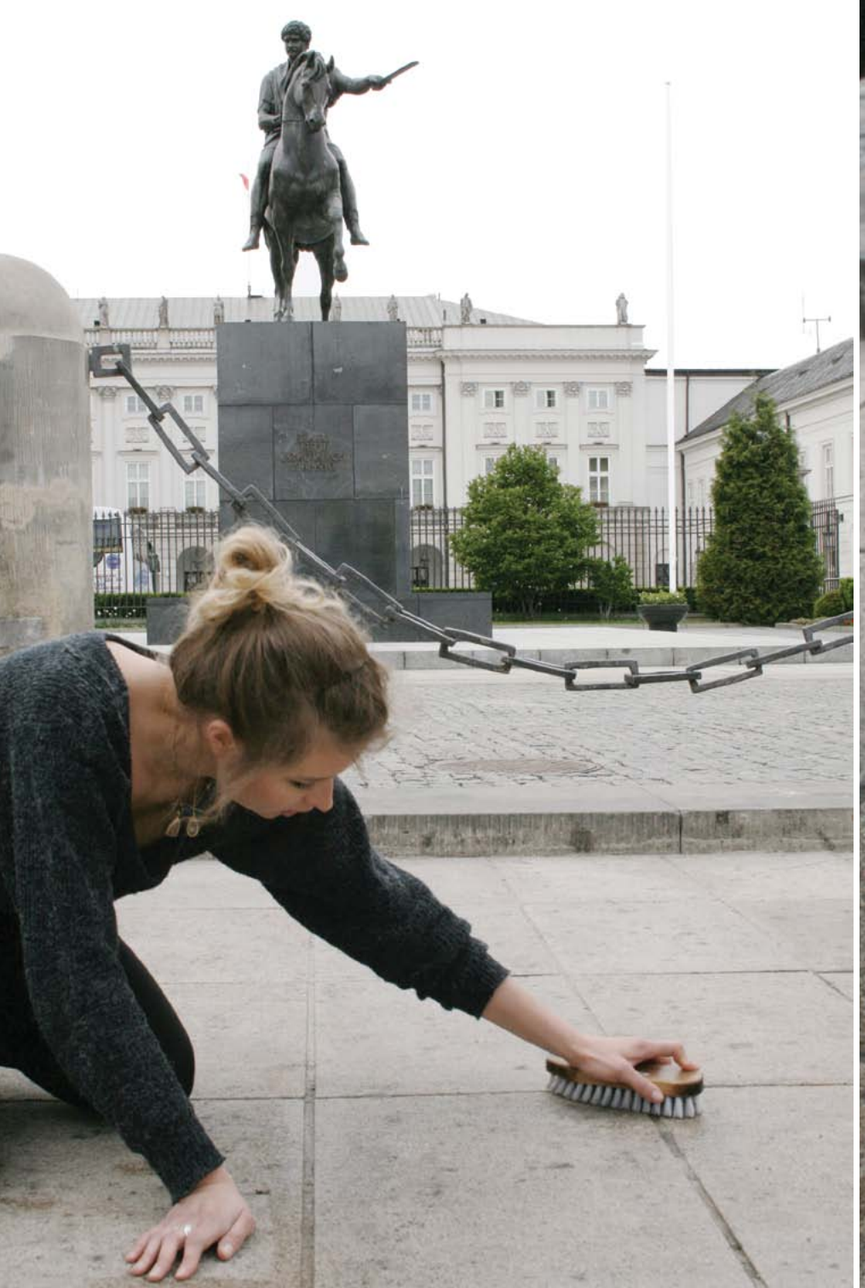

// DIANA GRABOWSKA

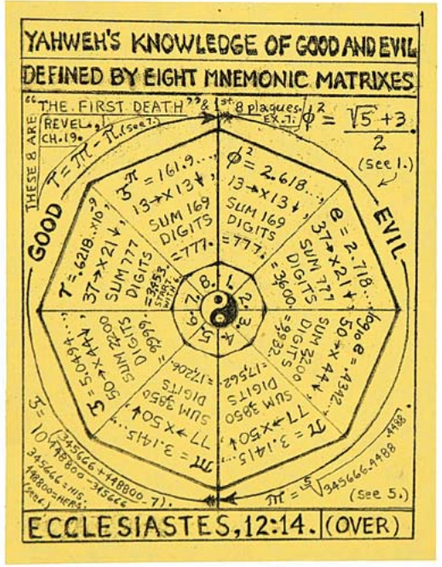
YAHWEH'S KNOWLEDGE OF GOOD AND EVIL
DEFINED BY EIGHT MNEMONIC MATRIXES
"THE FIRST DEATH" & 1st 8 plagues
REVEL. CH. 19.
THESE 8 ARE
GOOD
EVIL
(See 1.)
(See 5.)
ECCLESIASTES, 12:14. (OVER)

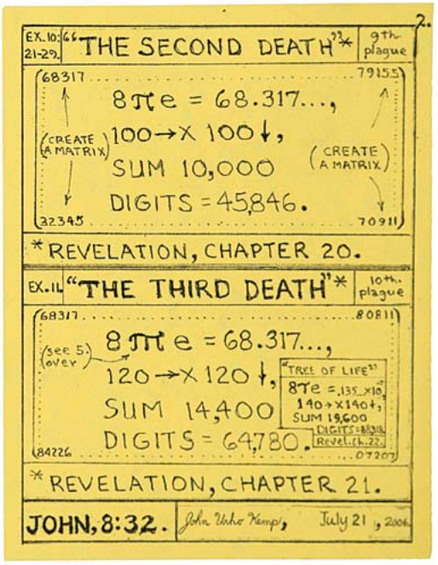
EX. 10: 21-29. "THE SECOND DEATH"* 9th plague
8πe = 68.317...,
100→×100↓,
SUM 10,000
DIGITS = 45,846.
(CREATE A MATRIX)
*REVELATION, CHAPTER 20.
EX. 11. "THE THIRD DEATH"* 10th plague
8πe = 68.317...,
120→×120↓,
SUM 14,400
DIGITS = 64,780.
"TREE OF LIFE"
*REVELATION, CHAPTER 21.
JOHN, 8:32.
John Urho Kemp, July 21, 2004

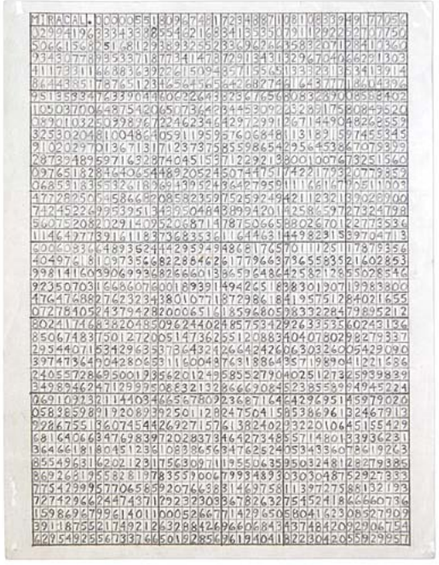

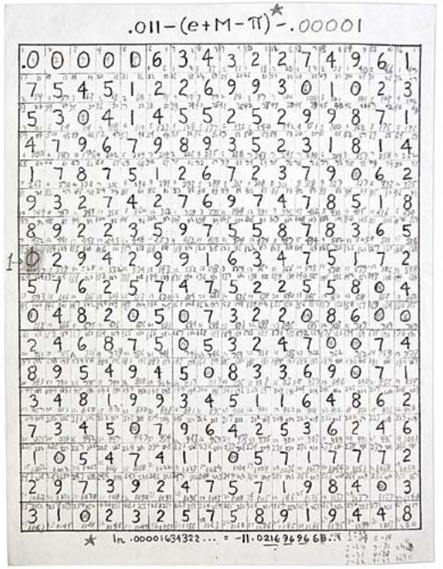
.011−(e+M−π)*−.00001

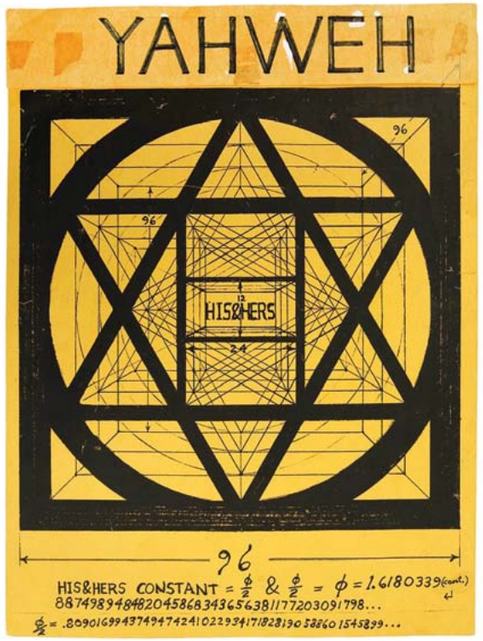
YAHWEH
96
96
12
HIS&HERS
24
96
HIS&HERS CONSTANT = $\frac{\phi}{2}$ & $\frac{\phi}{2}$ = ϕ = 1.6180339(cont.)
8874989484820458683436563811772030917 98...
$\frac{\phi}{2}$ = .8090169943749474241022934171828190588601545839...

JESUS CHRIST'S ④
PITAKA + FORMULA
$\sqrt[5.0]{345666.4488}^{0.4488}$
= Π+

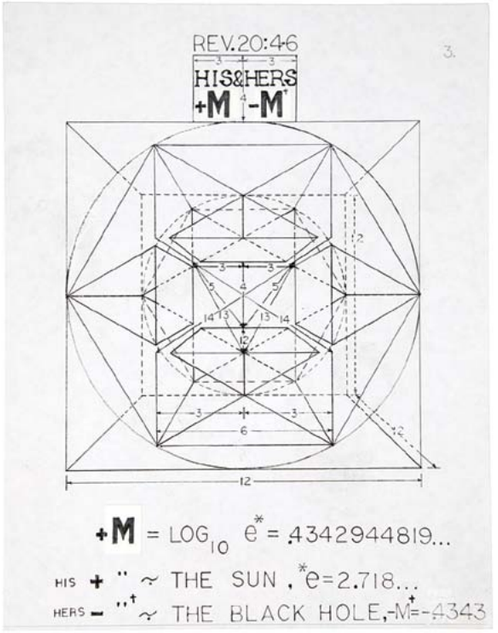
REV.20:46
3.
HIS&HERS
+M -M
12
+M = LOG10 e* = .4342944819...
HIS + " ~ THE SUN, *e=2.718...
HERS − "† ~ THE BLACK HOLE, -M+=-.4343

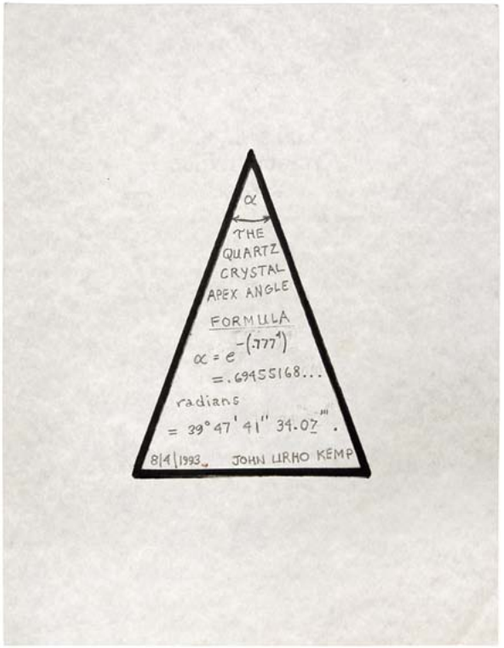
α
THE QUARTZ CRYSTAL APEX ANGLE
FORMULA
$\alpha = e^{-(.777^4)}$
= .69455168...
radians
= 39° 47' 41" 34.07‴
8/4/1993 JOHN URHO KEMP

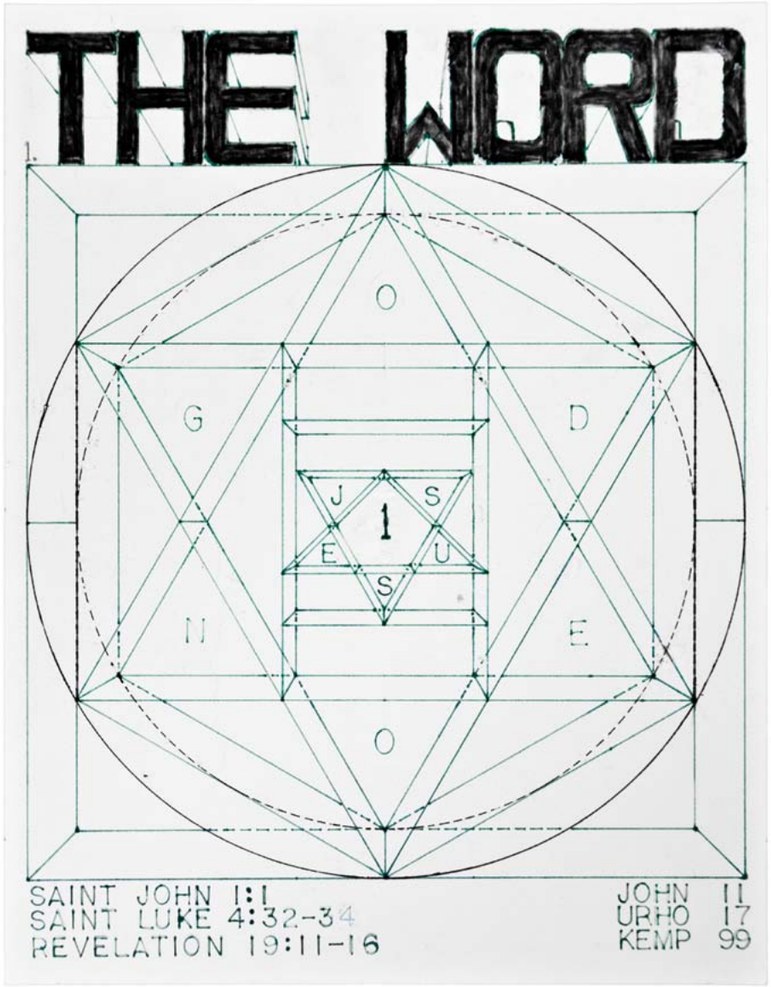

// JOHN URHO KEMP

// WŁADYSŁAW GRYGNY

ONI POSZLI PO OGIEŃ

// BARBARA CHĘCKA

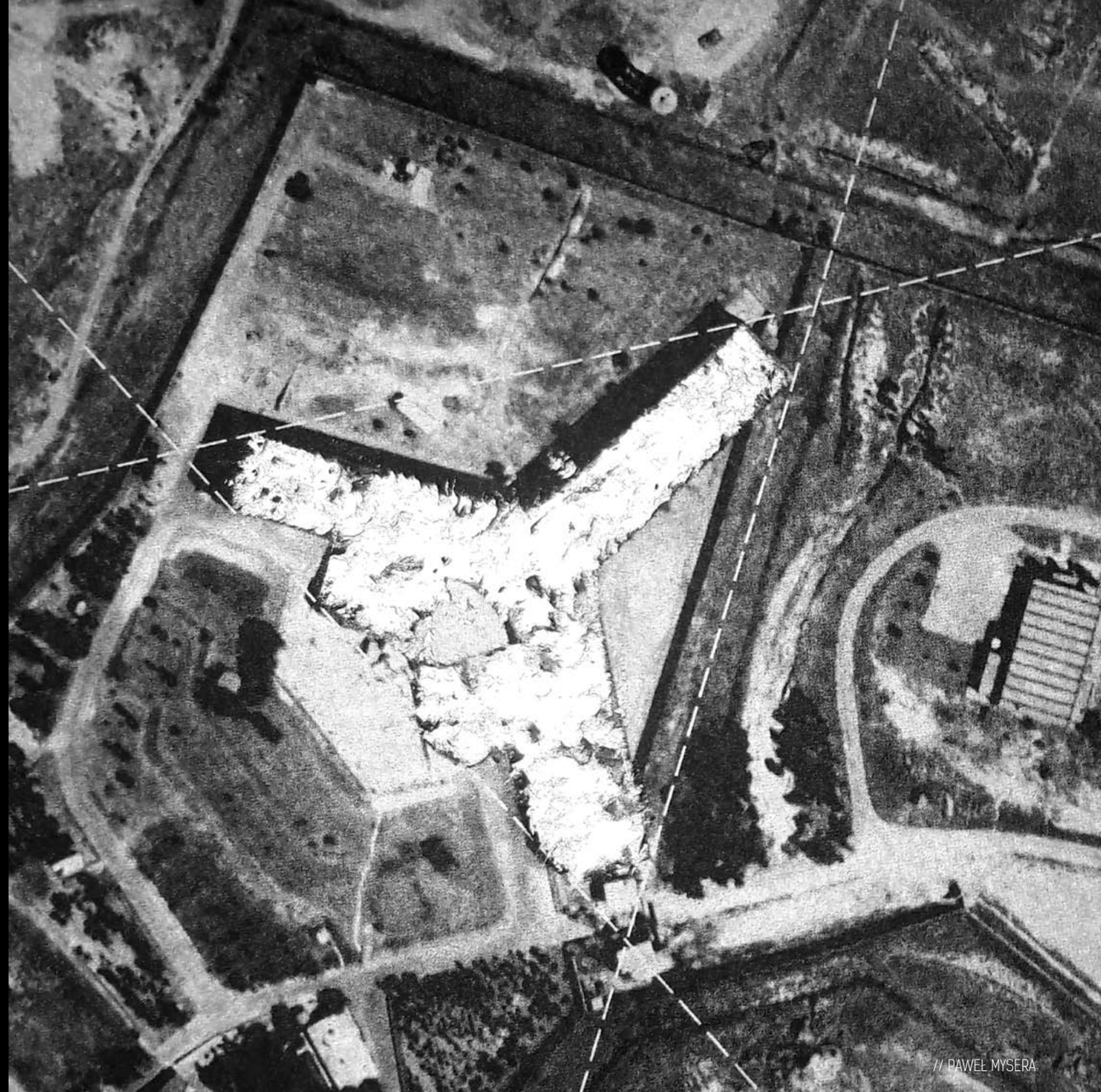

// PAWEŁ MYSERA

// IWONA MYSERA

ONI POSZLI PO OGIEŃ

// STAH BAŁDYGA

// BARBARA CHĘCKA

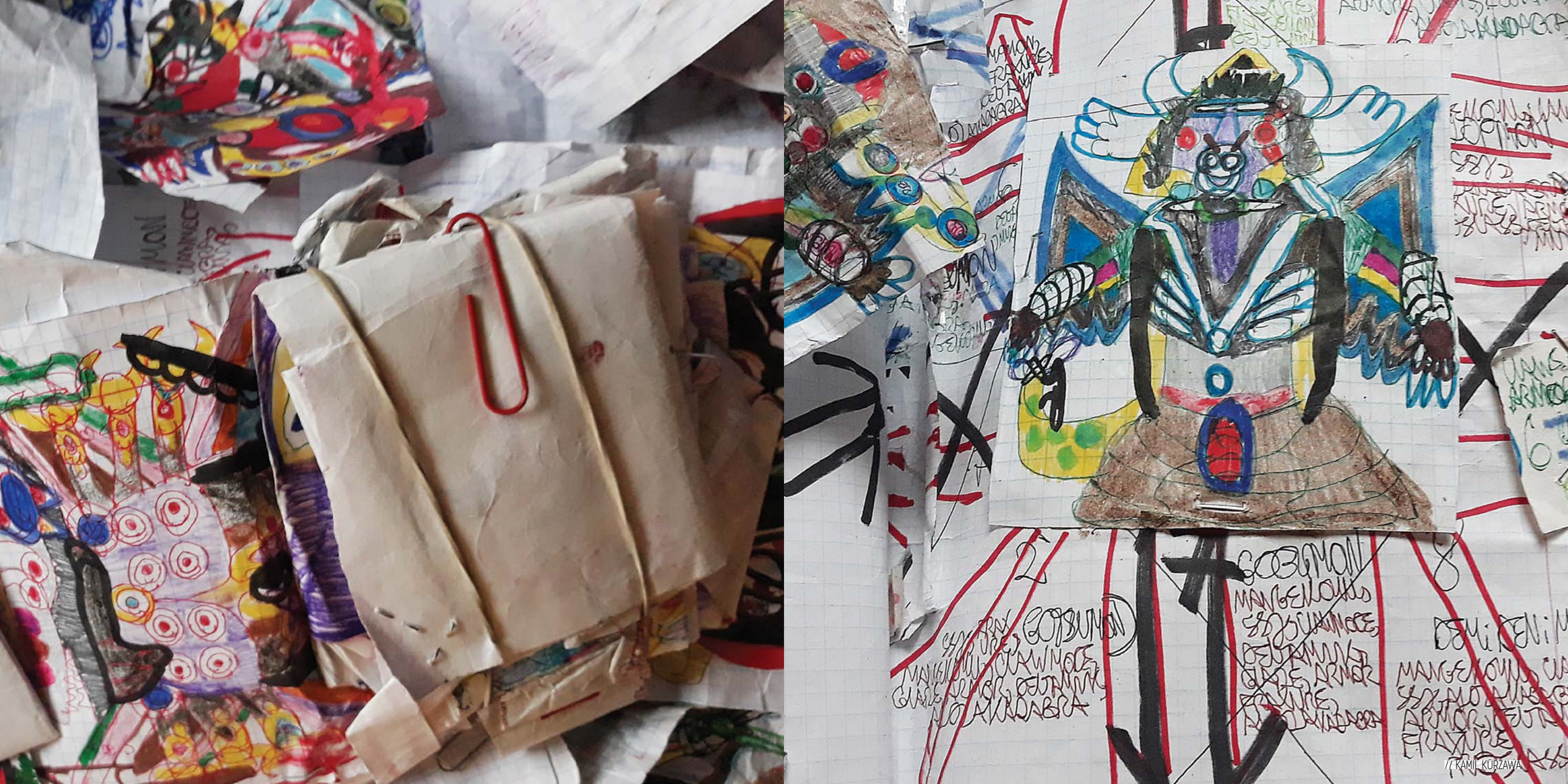

// KAMIL KURZAWA

BIOGRAFIE

STAH BAŁDYGA

Student Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzy instalacje /często kinetyczne/, obiekty, performance, street art i komiks. Ważnym czynnikiem w jego twórczości jest operowanie i wprowadzanie sztuki do przestrzeni publicznej. Poszukiwanie Bałdygi jest skupione na takich problemach jak: proces, zmiana, tymczasowość, różnorodne formy rozpadu i niestabilności. Proces jest metodą pracy i celem samym w sobie. Interesuje go użycie prostych, naturalnych źródeł energii, naturalnych silników, jak je nazywa, takich jak: wiatr, prąd wody, grawitacja. Inne aspekty eksperymentów to napięcie, punkt krytyczny, dwoistość i jej wewnętrzny konflikt, sprzeczność. Performance są komentarzem bieżących problemów natury politycznej i społecznej, takich jak: wojna, strefa wpływu, kryzys imigracyjny, kondycja człowieka istniejącego w rzeczywistości technologicznej. Ostatnie wystawy „ŻEŹBA", Warszawa, 2016; "OPWA", Orońsko, 2016; "Vane Gallery Performance Event", Newcastle upon Tyne, 2017; "Beyond Symposium and 'Being in Public' event,", Belfast, 2017. W ramach wystawy pokazuje film „Czarownik z Latającej Góry" z 2015 roku.

GOSIA BARTOSIK

Malarka, rysowniczka, graficzka. Absolwentka Wydziału Malarstwa i Grafiki Warsztatowej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Ma na swoim koncie kilka wystaw indywidualnych /m.in. „Obudziłam się dorosła", CK ZAMEK, Poznań, 2017; „Kultura wolnych ciał", Galeria V9, Warszawa, 2012/ i kilka zbiorowych /m.in. „Niechcący", BWA, Zielona Góra, 2015; „Dupa Diabła", Galeria V9, Warszawa, 2015/, jej prace można też zobaczyć w ZINach i malarstwie ulicznym. Prace Bartosik to krytyczny komentarz do wrażliwości i niewrażliwości człowieka. Uważność spojrzenia kieruje na kondycję ludzką i zwraca uwagę na polemikę postępowań wobec świata, zwierząt i przede wszystkim wobec drugiej osoby, z nadzieją szukając w tym wszystkim dobra. Na wystawie zaprezentowała pracę „Pani Słoneczko" z 2017 roku.

BARBARA CHĘCKA /1938–2001/

Do dwudziestego czwartego roku życia mieszkała w Płocku. Po nieudanej próbie samobójczej znalazła się w szpitalu psychiatrycznym. Większość swojego życia artystka spędziła w szpitalach psychiatrycznych i Domu Pomocy Społecznej w Zakrzewie. Zaczęła tworzyć dzięki plenerom Akcji Oto Ja /1997-2000/, organizowanych rok rocznie w Zakrzewie, koło Płocka. Większość prac Barbary Chęckiej to listy, które „wysyłała" wrzucając je do kosza na śmieci. Prócz listów stworzyła symboliczne prace na płótnie, w których słowo dopełnia przekaz dotyczący miłości, domu, podróży. Teksty oscylują wokół enigmatycznej postaci kochanka- Jaśka Potockiego, ujawniając często transseksualizm języka. Prace pełnią formę manifestacji uczuć, a także noszą filozoficzne piętno egzystencji, tak jak w przypadku ujawnionego w ramach wystawy tekstu „Oni poszli po ogień".

BIOGRAPHIES

STAH BAŁDYGA

Student of the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Creates installations (often kinetic), objects, performances, street art and comic strips. A major part of his work consists in creating and introducing art in public space. Bałdyga's investigations concern such problems as process, change, temporariness, various forms of decay and instability. Process is both his working method and an end in itself. The artist uses simple natural sources of energy, which he calls natural engines, such as: wind, water current, gravitation. Other aspects of his experiments are tension, critical point, duality and its internal conflict, contradiction. His performances deliver commentaries on the current political and social problems, such as war, zone of influence, migration crisis, human condition in the technological reality. His most recent exhibitions include "ŻEŹBA", Warsaw, 2016; "OPWA", Orońsko, 2016; "Vane Gallery Performance Event", Newcastle upon Tyne, 2017; "Beyond Symposium and 'Being in Public' event", Belfast, 2017. The exhibition features his film "Wizard from Flying Mountain" from 2015.

GOSIA BARTOSIK

Active in the fields of painting, drawing and graphic art. Graduate of the Faculty of Painting and Graphic at the University of the Arts in Poznań. Bartosik has presented her works at individual exhibitions, such as "I Woke up an Adult", CK ZAMEK, Poznań, 2017; "Culture of Free Bodies", V9 Gallery, Warsaw, 2012, and several group shows, such as "Unintentionally", BWA, Zielona Góra, 2015; "Devil's Ass", V9 Gallery, Warsaw, 2015, amongst other exhibitions. She also contributes to zins and street paintings. Her art delivers a critical commentary on the sensitivity and insensitivity of the human being. The artist concentrates on the human condition and draws attention to polemical actions with regard to the world, animals and, above all, to another person, without losing hope in her search for the good. The exhibition features her work "Ms. Sunshine" from 2017.

BARBARA CHĘCKA /1938–2001/

Chęcka lived in Płock until the age of 24. After a failed suicide attempt, she was hospitalised at a psychiatric ward. The artist spent the majority of her life in psychiatric hospitals and the care centre in Zakrzewo. Her creative work was stimulated by plein air meetings within the action "This is Me" /1997–2000/, organised yearly in Zakrzewo near Płock. The majority of works by Barbara Chęcka are letters that she used to "send" by throwing them to the rubbish bin. Apart from letters, she also created symbolic works on canvas, in which words complement a visual message related to love, home, travelling. The texts revolve around the enigmatic figure of a lover – Jasiek Potocki, often revealing the transsexuality of language. The works function as manifestations of feelings and bear a philosophical imprint of existence, as exemplified by the text "They Went to Bring Fire" presented at the exhibition.

DIANA GRABOWSKA

Absolwentka Wydziału Rzeźby na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Swoją aktywność artystyczną sytuuje w tzw. poszerzonym polu rzeźby. Tworzy na granicy kilku dyscyplin plastycznych t.j. tradycyjna rzeźba/obiekt rzeźbiarski, wideo art, projektowanie i działania performatywne. Brała udział w wystawach zbiorowych w Polsce m.in. w Warszawie, Poznaniu, Lublinie, Szczecinie, Bydgoszczy i Kielcach, a także w Grecji i USA.

Została laureatką stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Młoda Polska. Finalistka w konkursie Inspiracje oraz w konkursie (NIE)obecność. Otrzymała Nagrodę Główną Coming Out-Najlepsze Dyplomy, Nagrodę Główną Inicjatywa ENTRY, Nagrodę „Złote Dłuto" oraz Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla najlepszych studentów. Otrzymała Stypendium Rektora ASP dla najlepszych studentów oraz Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia. Na wystawie pokazuje pracę, która w pierwszej odsłonie w 2013 roku nosiła tytuł „Oczyszczenie". W 2017 roku praca przyjęła formę pocztówek z pozytywką.

Komentarz do pracy:

D.Ż: Mydłem nie da rady!

D.G: Zależy czy w kostce, czy w płynie!

WŁADYSŁAW GRYGNY

Mieszka i pracuje w Chorzowie. Ukończył Technikum Górnicze, pracował na stanowisku technik elektryk w kopalni „Kleofas"

DIANA GRABOWSKA

Graduate of the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Her artistic practice is situated in the expanded field of sculpture. The artist works on the borderland of several artistic disciplines: traditional sculpture/sculptural object, video art, design and performative activities. Participant in group exhibitions in Poland – in Warsaw, Poznań, Lublin, Szczecin, Bydgoszcz and Kielce, amongst other cities – as well as in Greece and the USA.

Holder of the "Young Poland" scholarship of the Minister of Culture and National Heritage. Shortlisted in the competitions "Breathtaking" and "(NIE)obecność". Awarded the main awards in "Coming Out – The Best Diplomas of the Academy of Fine Arts in Warsaw and in the ENTRY Initiative, the "Golden Chisel" Award and the award of the Minister of Culture and National Heritage for best students. Holder of a scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts for best students and the Scholarship of the Minister of Science and Higher Education for outstanding achievements. The exhibition features her work titled "Purification" in the first edition in 2013. In 2017, the work adopted the form of postcards with a music box.

Commentary to the work:

D.Ż.: Can't do it with soap!

D.G.: Depends on whether it's bar or liquid!

WŁADYSŁAW GRYGNY

Lives and works in Chorzów. Graduate of a technical secondary school for miners. Worked as an electrician-technician at

w Katowicach. Rozpoczął studia na Akademii Ekonomicznej w Katowicach, jednak ich nie ukończył. Przez jakiś czas podróżował ze znanymi zespołami muzycznymi – Niebiesko-Czarni i Trubadurzy, współpracując z nimi jako akustyk i dokumentując fotograficznie występy. Założył rodzinę, jednak choroba psychiczna przyczyniła się do jej rozpadu. Od tego czasu prowadzi samotny tryb życia. Od lat 80-tych przywozi swoje prace do Muzeum Etnograficznego w Krakowie. Pozostawia obrazy, dołączając do nich bilet kolejowy z Chorzowa do Krakowa, nie podejmuje rozmowy z pracownikami muzeum i odchodzi. Władysław Grygny zapisuje myśli o świecie w formie listów, które przybierają formę komentarza, gry słownej czy rodzaju manifestu. Tekst często wpisany zostaje w kształt ludzkiej głowy. W listy wkomponowuje też elementy znalezione, fragmenty kopert, starych papierów. Każdy z listów opatrzony jest naklejonym znaczkiem skarbowym i przybitą na poczcie w Chorzowie pieczątką. W ramach wystawy pokazane zostały „Notesy" artysty.

JOHN URHO KEMP /1942–2010/, zwany też Kryształowym Johnem

Kemp ukończył inżynierię chemiczną i biochemię na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley w 1965 roku. Przez prawie dwa lata pracował jako inżynier chemii, a następnie porzucił to zajęcie na rzecz studiów scjentologicznych, które odbywał w Anglii i Los Angeles do 1971 roku. Przez kolejną dekadę sprzedawał antyki w Los Angeles. Podróżował po całym świecie, by oglądać zaćmienia słońca i odwiedzał gorące źródła

the "Kleofas" mine in Katowice. Grygny began studies at the Academy of Economics in Katowice, but did not graduate. For a certain period, his occupation involved touring with famous music bands, Niebiesko-Czarni and Trubadurzy, to provide soundman's assistance and photographic documentation of performances. Grygny established a family, but his mental illness paved the way for its collapse. Thenceforth, the artist has been living a life of solitude. In the 1980s, he began bringing his works to the Ethnographic Museum in Cracow, abandoning the paintings with an attached train ticket from Chorzów to Cracow, and leaving without talking to the museum employees. Grygny records his thoughts about the world in the form of letters that adopt the form of a commentary, play on words or a kind of manifesto. Text is often inscribed within the shape of the human head. His letters also incorporate found elements, fragments of envelopes, old papers. Each of the letters bears an attached stamp and a seal of the post office in Chorzów. The exhibition features the artist's "Notebooks."

JOHN URHO KEMP (1942–2010), known to some as Crystal John,

Kemp graduated from the University of California, Berkeley in 1965 with a degree in chemical engineering and biochemistry. He worked as a chemical engineer for almost two years, then quit to study Scientology in England and Los Angeles until 1971. He spent the next decade operating an antiques business in Los Angeles. Amongst other interests, he traveled the world to witness solar eclipses and frequented hot springs of

na północy Kalifornii. Przez całe życie poszukiwał objawień poprzez medytację, metafizykę oraz zapisując wzory i liczby głównie na skrawkach papieru głównie przy pomocy ołówka i długopisu. Większa część jego twórczości została dopracowana i ułożona w zwarte dokumenty, które były następnie kserowane i rozdawane jako ulotki w celu dzielenia się wynikami badań artysty z możliwie jak największą liczbą osób. Wystawa pokazuje nieskończony zbiór formuł Kempa z archiwum Arama Muksiana.

KAMIL KURZAWA

Mieszka i tworzy we Wrocławiu. Na wystawie artysta prezentuje „Zeszyt", obiekt nawiązujący do formy komiksowej, zbiór multiplikacji wielu form ewolucji superbohaterów: komórczaków, wodzów, władców pojazdów, wojowników. Każda postać zostaje dokładnie przeanalizowana. Artysta spisuje wszystkie predyspozycje superbohatera, wielkość, możliwości i rodzaj rozwoju, koloru, zbroi, mocy, a parametry te stanowią serce „karty" postaci, do której doklejane są wizualizacje, rysunki jej kolejnych metamorfoz. Po rozłożeniu każda postać osiąga wielkość do 1,5 metra swoich „właściwości". „Zeszyt" staje się niesamowitym, żywym organizmem. Artysta tworzy także animacje z serii TWSE (The Weirdest Show Ever), w których reżyseruje fantastyczne misje bohaterów, postaci zapożyczonych z seriali, komiksów, mangi: minotaurów, królów, obrońców, najeźdźców. Są tam m.in. postacie z Power Rangers, Gwiezdnych Wojen, Dragon Ball, Baldur's Gate, czy Szaman King. Momentami akcja przenosi się z przestrzeni fantasy do rzeczywistego Wrocławia.

Northern California. Throughout his life he sought revelations through meditation, metaphysics, formulas, and numbers, recorded primarily in pencil and pen on the blank surfaces of scrap papers. Much of his work was refined and compiled into compact documents that were then photocopied and leafleted as a means of sharing his findings with as many people as he could. The exhibition features an endless collection of Kemp's formula's from the archive of Aram Muksian.

KAMIL KURZAWA

Lives and works in Wrocław. The exhibition features the artist's "Notebook", an object akin to a comic strip which gathers a collection of multiplications of superhero evolutionary forms: cells, chiefs, vehicle rulers, warriors. Each figure is analysed in great detail. The artist notes down all predispositions of a given superhero, such as size, potential and type of development, colour, armour, power. These parameters form the core of a given figure's "profile," which also features attached visualisations and drawings of their subsequent metamorphoses. When unfolded, the list of "qualities" of each figure measures up to 1.5 metre. The "Notebook" thus becomes an extraordinary living organism. The artist also creates animations from the series "The Weirdest Show Ever" (TWSE), in which he directs fantastic missions of protagonists of television series, comic strips, manga: minotaurs, kings, defenders, invaders, such as figures from Power Rangers, Star Wars, Dragon Ball, Baldur's Gate and Shaman King, amongst other productions. The plot is sometimes shifted from the fantasy world to the reality of the city of Wrocław.

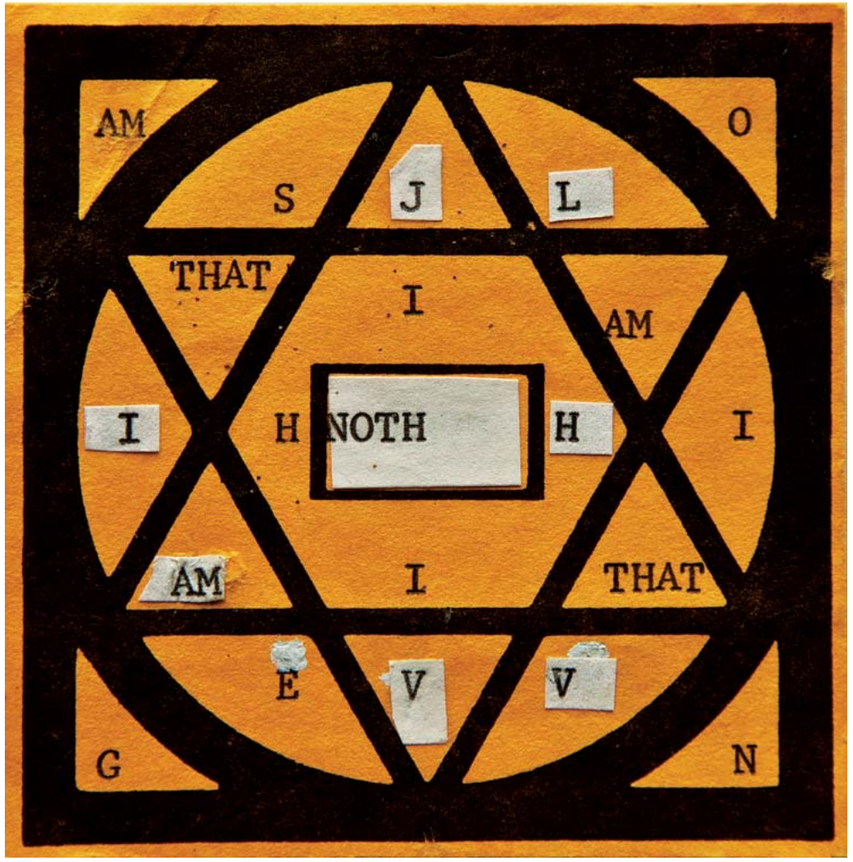

IWONA MYSERA

Mieszka i pracuje w Płocku. Tworzy zapisy we własnym języku, na pojedynczych kartkach papieru, w notesach, kalendarzach, mapach Świata. Początkowo tworzyła w ukryciu. W tym czasie wszystkim w rodzinie artystki zaczęły ginąć kartki i zeszyty. W zapisach Iwony Mysery niezwykle istotna jest litera A, którą otwiera niemal każdą przestrzeń białej kartki, dopełnieniając ją system liczbowym, złożonym z cyfr / najczęściej 1, 3, 5 / wpisanych w system kolumn i tabel. Bywa, że komponentem notesów stają się wycinane z gazet fotografie idoli, aktorów z seriali telewizyjnych, piosenkarzy. Wklejone do notesu wycinki czasami zostają z niego wyrwane, pozostawiając ślad. Prace mają dla niej wartość jedynie bezpośredniego aktu, dokumentu, stanowią zapis najintymniejszych myśli. Większość swoich sekretnych prac Mysera wyrzuca do kosza na śmieci. W ramach ekspozycji pokazano „Kalendarz" z zapisaną przez artystkę mapą świata.

PAWEŁ MYSERA

Artysta sztuk wizualnych, absolwent i pracownik Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzy obiekty, instalacje, prace wideo. Prace Mysery, to zapis efemerycznych zjawisk przyrody i ukrytych przestrzeni odnoszących się do natury ludzkiej. Ich warstwa sięga problematyki egzystencjalnej, społecznej, religijnej i politycznej; wyraża niezgodę na zastany porządek świata. Wśród wystaw, w jakich brał udział są m.in.: „Kowalnia", BWA, Katowice, 2015; „Złoty podział" galeria fundacji Sztuczna, Warszawa, 2016; „ŻEŹBA", Warszawa, 2016; "Czarna bandera", galeria Tak, Poznań, 2016. Na wystawie „Trójkąt Bermudzki" pokazuje pracę pt.: „Saydnaya" z 2017 roku. Rzecz dotyczy więzienia reżimu Baszszara al-Asada znajdującego się nieopodal miasta Saydnaya. Używając zdjęcia satelitarnego Mysera próbuje w sposób symboliczny zdestruować miejsce kaźni wielu tysięcy osób – ofiar wojny domowej w Syrii.

RADOSŁAW PERLAK

Urodził się w Poznaniu, tworzy w Zakładzie Karnym w Rawiczu. W wieku siedemnastu lat uciekł z domu. Przez dwa lata służył w Legii Cudzoziemskiej. Od 1999 roku odbywa karę dożywotniego więzienia w Zakładzie Karnym w Rawiczu. W więzieniu zdał eksternistycznie maturę, a także napisał trzy książki. Najnowsza z nich, „Wszyscy możemy być więźniami" (2015), jest krytyką polskiego systemu penitencjarnego. Artysta zaczął malować w 2011 roku. Nie kończył żadnych kursów ani szkoły artystycznej, jak stwierdza: „Jeżeli tylko będę mógł, chcę malować do końca życia. Sztuka to jedyne, co po mnie i po nas pozostanie". Równie ważne jak doskonalenie warsztatu malarskiego jest dla niego przesłanie obrazów, które rozwija w tekstach towarzyszących pracom. Na wystawie artysta prezentuje prace: obraz „Oczy" oraz obiekt „Pies w słoikach".

IWONA MYSERA

Lives and works in Płock. Mysera creates written records in her own language on individual paper sheets, in notebooks, calendars and on world maps. Her artistic activity was initially kept secret. During that period, everyone in the artist's family saw their paper sheets and notebooks disappear. A prominent motif in her work is the letter A, which opens nearly all white sheet spaces, complemented by a numeral system comprising digits (mostly 1 3, 5), inscribed in a system of columns and rows. The notebooks sometimes incorporate photographs of idols, TV series actors and singers, cut out from newspapers. The cut-outs pasted into a notebook are sometimes removed, leaving a trace inside. For Mysera, her works have the qualities of a direct act, a document. They provide a record of the most intimate thoughts. The artist discards most of her secret projects. Presented at the exhibition is her work "Calendar" with a world map covered with the artist's writings.

PAWEŁ MYSERA

Visual artist, graduate and employee of the Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Cerates objects, installations and video works. Mysera's projects are records of ephemeral natural phenomena and hidden spaces related to human nature. They address the problematic of existence, society, religion and politics. The artist expresses his dissent to the world's status quo. He has presented his works at the exhibition "Kowalski's Smithy", BWA, Katowice, 2015; "Golden Section", gallery of the Sztuczna Foundation, Warszawa, 2016; "ŻEŹBA", Warsaw, 2016; "Black Ensign", Tak Gallery, Poznań, 2016, amongst other shows. The exhibition "Bermuda Triangle" includes his work "Saydnaya" from 2017, which is devoted to a prison of Bashar al-Assad's regime located near the city of Saydnaya. Using a satellite photograph, Mysera attempts to symbolically reconstruct the place where thousands of victims of the civil war in Syria lost their lives.

RADOSŁAW PERLAK

Born in Poznań, works at the Rawicz Prison. Ran away from home at the age of seventeen and served in the French Foreign Legion for two years. Since 1999, Perlak has served a life imprisonment sentence at the Rawicz Prison, where he completed his secondary education within an extramural scheme and wrote three books. The latest, Wszyscy możemy być więźniami (We can all be prisoners, 2015) pursues a critique of the Polish prison system. The artist started painting in 2011. He has never completed any courses nor an art school. He explains: "If I can, I want to paint until the end of my life. Art is the only thing that will be left after me and after us." Apart from polishing his painting workshop, an equally important aspect of his work consists in the message of his paintings, elaborated in the accompanying texts. The exhibition features the artist's painting "Eyes" and the object "Dog in Jars".

PROJEKT TRÓJKĄT BERMUDZKI / OUTSIDER ART

/ WYSTAWA ▲B
/ PROJEKCJE FILMOWE
/ KONCERTY / EARTH UNIVERSAL / Jeff Gburek & Hubert Wińczyk, BANG-UTOT / Rafał Jęczmyk, X-NAVI:ET / Rafał Iwański, SYNTHOPIA / Radek Włodarski, Michał Joniec, URO 3 WIECZÓR / Palanci, Ba:zel, Józef Zofia
/ SZKOLENIA / SPOTKANIA EDUKACYJNE / PANELE DYSKUSYJNE / WYKŁADY / Zofia Czartoryska, Dorota Grobelna, Beata Jaszczak, Katarzyna Karwańska, Sebastian Cichocki, Rafał Jakubowicz, Zbigniew Libera, Stanisław Ruksza, Łukasz Surowiec, Rafał Jęczmyk
/ WARSZTATY DŹWIĘKOWE „WIBRUJĄCA TERKOCZĄCA ŻÓŁĆ" / HUBERT WIŃCZYK
/ REZYDENCJE ARTYSTYCZNE / OTWARTA PRACOWNIA GALERII TAK
/ RESEARCH / POZNAŃ / WIELKOPOLSKA
/ AKCJE + WYSTAWY TOWARYSZĄCE

PROJECT BERMUDA TRIANGLE / OUTSIDER ART

/ EXHIBITION ▲B
/ FILM SCREENINGS
/ CONCERTS / EARTH UNIVERSAL / Jeff Gburek & Hubert Wińczyk, BANG-UTOT / Rafał Jęczmyk, X-NAVI:ET / Rafał Iwański, SYNTHOPIA / Radek Włodarski, Michał Joniec, URO 3 WIECZÓR / Palanci, Ba:zel, Józef Zofia
/ TRAININGS / EDUCATIONAL MEETINGS / DISCUSSION PANELS / LECTURES / Zofia Czartoryska, Dorota Grobelna, Beata Jaszczak, Katarzyna Karwańska, Sebastian Cichocki, Rafał Jakubowicz, Zbigniew Libera, Stanisław Ruksza, Łukasz Surowiec, Rafał Jęczmyk
/ SOUND WORKSHOP "VIBRATING CLATTERING YELLOW" / HUBERT WIŃCZYK
/ ARTISTIC RESIDENCIES / TAK GALLERY OPEN STUDIO
/ RESEARCH / POZNAŃ / GREATER POLAND
/ ACTIONS + COLLATERAL EXHIBITIONS

FILMY

/ „EMERY BLAGDON I JEGO LECZNICZA MASZYNA"/ REŻ. KELLY RUSH / 2013
/ „ZABYTKOWE JUTRA" / REŻ. BYRD MCDONALD / 2015
/ „CYBERPUNK" / REŻ. MARIANNE TRENCH / 1990
/ „WIECZNOŚĆ NIE MA DRZWI, KTÓRYMI MOGŁABY UCIEC" / REŻ. ARTUR BORGNIS / 2017
/ „SĄDOWE MORDERSTWO JAKOBA MOHRA" / REŻ. EVA KOŤÁTKOVÁ / 2016
/ „CRUMB" / REŻ. TERRY ZWIGOFF / 1994
/ „ODWRÓCIĆ ŚWIAT SZTUKI DO GÓRY NOGAMI" / REŻ. JACK COCKER / 2013
/ „ŚMIETNISKO" / REŻ. LUCY WALKER / 2010
/ „MARWENCOL" / REŻ. JEFF MALMBERG / 2010
/ „DIABEŁ I DANIEL JOHNSTON" / REŻ. JEFF FEUERZEIG / 2005
/ „W KRAINACH NIEREALNEGO. HENRY DARGER" / REŻ. JESSICA YU / 2004
/ „RADOSNE PRZEJAŻDŻKI WESLEYA WILLISA" / REŻ. CHRIS BAGLEY / 2008
/ WSKRZESZENIE ZMARŁYCH. TAJEMNICA PŁYTEK TOYNBEE'EGO" / REŻ. JON FOY / 2011

FILMS

/ "EMERY BLAGDON AND HIS HEALING MACHINE" / DIR. KELLY RUSH / 2013
/ "VINTAGE TOMORROWS" / DIR. BYRD MCDONALD / 2015
/ "CYBERPUNK" / DIR. MARIANNE TRENCH / 1990
/ "ETERNITY HAS NO DOOR TO ESCAPE" / DIR. ARTUR BORGNIS / 2017
/ "JUSTIČNÍ VRAŽDA JAKOBA MOHRA" / DIR. EVA KOŤÁTKOVÁ / 2016
/ "CRUMB" / DIR. TERRY ZWIGOFF / 1994
/ "TURNING THE ART WORLD INSIDE OUT" / DIR. JACK COCKER / 2013
/ "WASTE LAND" / DIR. LUCY WALKER / 2010
/ "MARWENCOL" / DIR. JEFF MALMBERG / 2010
/ "THE DEVIL AND DANIEL JOHNSTON" / DIR. JEFF FEUERZEIG / 2005
/ "IN THE REALMS OF THE UNREAL" / DIR. JESSICA YU / 2004
/ "WESLEY WILLIS'S JOYRIDES"/ DIR. CHRIS BAGLEY /2008/
/ "RESURRECT DEAD: THE MYSTERY OF THE TOYNBEE TILES / DIR. JON FOY / 2011

DZIAŁANIA TOWARZYSZĄCE / WSPÓŁPRACA W RAMACH PROJEKTU

/ OBÓZ DLA PUSZCZY + GALERIA TAK / WEEKEND DLA PUSZCZY BIAŁOWIESKIEJ / GALERIA TAK
/ GALERIA FWD + GALERIA TAK / WYSTAWA I AM STILL ALIVE / GALERIA FWD:
/ KINO LEGALNA KULTURA + GALERIA TAK / POKAZ FILMOWY DIABEŁ I DANIEL JOHNSTON / OFF FESTIWAL KATOWICE
/ PRACOWNIA SZTUKI W PRZESTRZENI SPOŁECZNEJ UAP + INSTYTUT SOCJOLOGII UAM + GALERIA TAK / WYSTAWA TRZEBA POWIEDZIEĆ. Z ARCHIWUM SPOŁECZNEGO GENTRYFIKACJI"/ POZNAN ART WEEK / GALERIA TAK
/ GALERIA TAK + URODZINY ZEMSTY = ANARCHISTYCZNY KLUB / KSIĘGARNIA ZEMSTA / MINI FESTIWAL OUTSIDER ART / GALERIA TAK
/ GALERIA TAK + JEROEN HOLLANDER / WYSTAWA JEROENA HOLLANDERA / GALERIA TAK
/ GALERIA TAK + THE OCEAN TICHY FOUNDATION PRAGH + ABCD FOUNDATION PRAGH / WYSTAWA MIROSLAV'A TICHY'EGO / GALERIA TAK

COLLATERAL ACTIVITIES / COLLABORATION WITHIN THE PROJECT

/ CAMP FOR THE FOREST + TAK GALLERY / WEEKEND FOR THE BIAŁOWIEŻA FOREST / TAK GALLERY
/ FWD: GALLERY + TAK GALLERY / EXHIBITION "I AM STILL ALIVE" / FWD: GALLERY
/ LEGAL CULTURE CINEMA + TAK GALLERY / FILM SCREENING "THE DEVIL AND DANIEL JOHNSTON" / OFF FESTIWAL KATOWICE
/ STUDIO OF ART IN SOCIAL SPACE AT THE UNIVERSITY OF THE ARTS IN POZNAŃ + INSTITUTE OF SOCIOLOGY OF THE ADAM MICKIEWICZ UNIVERSITY IN POZNAŃ + TAK GALLERY / EXHIBITION "NEEDS TO BE SAID. FROM THE SOCIAL ARCHIVE OF GENTRIFICATION""/ POZNAN ART WEEK / TAK GALLERY
/ TAK GALLERY + BIRTHDAY OF ZEMSTA = ANARCHIST CLUB / BOOKSHOP ZEMSTA / MINI FESTIVAL OF OUTSIDER ART / TAK GALLERY
/ TAK GALLERY + JEROEN HOLLANDER / JEROEN HOLLANDER'S EXHIBITION / TAK GALLERY
/ TAK GALLERY + THE OCEAN TICHY FOUNDATION PRAGUE + ABCD FOUNDATION PRAGUE / MIROSLAV TICHY'S EXHIBITION / TAK GALLERY

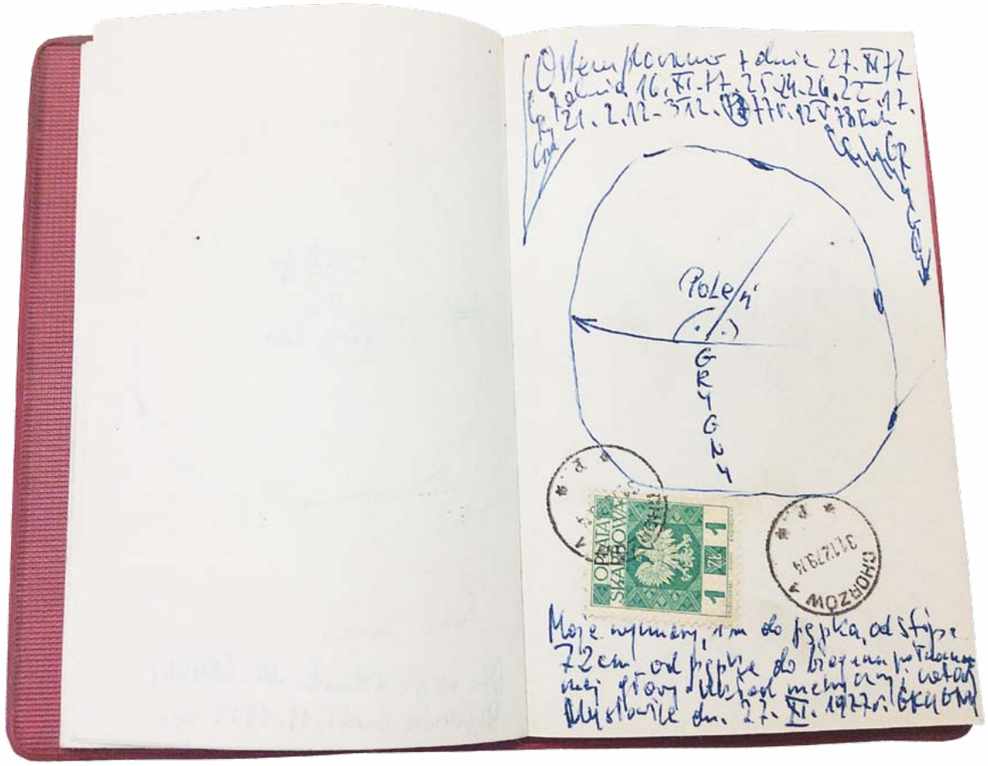

// WŁADYSŁAW GRYGNY

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA

/ ARTYŚCI / JOHN URHO KEMP / IWONA MYSERA / GOSIA BARTOSIK / STAH BAŁDYGA / DIANA GRABOWSKA / KAMIL KURZAWA / BARBARA CHĘCKA / PAWEŁ MYSERA / RADOSŁAW PERLAK / WŁADYSŁAW GRYGNY

/ ARAM MUKSIAN
/ DANIEL STACHOWSKI
/ JUSTYNA MATYSIAK
/ JEROEN HOLLANDER
/ EWA MROZIKIEWICZ, MARIA ANCUKIEWICZ
/ KATARZYNA CZARNOTA
/ URO RURO
/ HUBERT WIŃCZYK
/ MUZYCY / Jeff Gburek & Hubert Wińczyk, Rafał Jęczmyk, Rafał Iwański, Radek Włodarski, Michał Joniec, Uro Ruro, Józef, Zofia, Ba:zel
/ SYLWIA WIERZBOWSKA
/ PRELEGENCI / Zofia Czartoryska, Dorota Grobelna, Beata Jaszczak, Katarzyna Karwańska, Sebastian Cichocki, Rafał Jakubowicz, Zbigniew Libera, Stanisław Ruksza, Łukasz Surowiec, Rafał Jęczmyk

SPECIAL THANKS TO

/ ARTISTS / JOHN URHO KEMP / IWONA MYSERA / GOSIA BARTOSIK / STAH BAŁDYGA / DIANA GRABOWSKA / KAMIL KURZAWA / BARBARA CHĘCKA / PAWEŁ MYSERA / RADOSŁAW PERLAK / WŁADYSŁAW GRYGNY

/ ARAM MUKSIAN
/ DANIEL STACHOWSKI
/ JUSTYNA MATYSIAK
/ JEROEN HOLLANDER
/ EWA MROZIKIEWICZ, MARIA ANCUKIEWICZ
/ KATARZYNA CZARNOTA
/ URO RURO
/ HUBERT WIŃCZYK
/ MUSICIANS / JEFF GBUREK & HUBERT WIŃCZYK, RAFAŁ JĘCZMYK, RAFAŁ IWAŃSKI, RADEK WŁODARSKI, MICHAŁ JONIEC, URO RURO, JÓZEF, ZOFIA, BA:ZEL
/ SYLWIA WIERZBOWSKA
/ SPEAKERS / ZOFIA CZARTORYSKA, DOROTA GROBELNA, BEATA JASZCZAK, KATARZYNA KARWAŃSKA, SEBASTIAN CICHOCKI, RAFAŁ JAKUBOWICZ, ZBIGNIEW LIBERA, STANISŁAW RUKSZA, ŁUKASZ SUROWIEC, RAFAŁ JĘCZMYK

GALERIA TAK

Od przeszło dziesięciu lat Galeria tak realizuje projekty, m.in. „NiktzNikąd", „Utopię waszą utopię! Outsider art.", „Uwaga! Zarządzam pełne zanurzenie / outsider art", „Czarna Bandera/ outsider art"/, łączące różne dziedziny kultury oraz różnych twórców, od profesjonalistów z oficjalnego obiegu sztuki po artystów odizolowanych społecznie, od mainstreamu po outsiderów. Projekty te budują sieć zależności, wpływów między nimi, pokazują mechanizmy wzajemnych zawłaszczeń i powstawania obszarów wspólnych. W 2016 roku w ramach projektu „Czarna Bandera / outsidera art" Galeria tak współpracowała z anarchistami, działaczami prospołecznymi i prozwierzęcymi, włączając outsider art w „piracką sieć" aktywistycznych dziań na rzecz wolności w sztuce i życiu.

Galeria zajmuje się współczesnym art brut/outsider art.

ul. Mielżyńskiego 27/29, 61-725 Poznań / Poland
www.galeriatak.pion.pl
www.stowarzyszenienatak.pl
dyrektorka / kuratorka / Małgorzata Szaefer
m.szaefer@natak.pl
tel.+48668577199

TAK GALLERY

For more than ten years the TAK Gallery has organised projects, such as "NiktzNikąd" ["NobodyfromNowhere"], "Utopię waszą utopię! Outsider art!" ["I'll Drown Your Utopia! Outsider Art"], "Uwaga ! Zarządzam pełne zanurzenie / outsider art" ["Attention! Full Immersion / Outsider Art"], "Czarna Bandera/outsider art" ["Black Ensign/Outsider Art"], which combined different cultural disciplines and various artists, from professionals representing the official art circulation to socially isolated artists, from the mainstream to outsiders. These projects build a network of relations and influences between their participants, portray the mechanisms of mutual appropriations and the emergence of common fields. In 2016, within the project "Czarna Bandera/ outsider art" ["Black Ensign / Outsider Art"], the TAK Gallery collaborated with anarchists, social and animal rights activists, including outsider art into a "pirate network" of activistic projects in the name of liberty in art and life.

Gallery devoted to contemporary art brut/outsider art.

ul. Mielżyńskiego 27/29, 61-725 Poznań / Poland
www.galeriatak.pion.pl
www.stowarzyszenienatak.pl
director / curator / Małgorzata Szaefer
m.szaefer@natak.pl
tel.+48668577199

PROJEKT TRÓJKĄT BERMUDZKI / OUTSIDER ART / 2017
WYSTAWA ▲B / GALERIA TAK / 29.09.–30.11.2017
PROJECT BERMUDA TRIANGLE / OUTSIDER ART / 2017
EXHIBITION ▲B / TAK GALLERY / 29.09.–30.11.2017

ORGANIZATOR / ORGANIZER
GALERIA TAK / STOWARZYSZENIE NA TAK / Poznań

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PAŃSTWOWEGO FUNDUSZU REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH BĘDĄCYCH W DYSPOZYCJI SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
PROJECT CO-FINANCED BY THE STATE FUND FOR THE REHABILITATION OF DISABLED PERSONS MANAGED BY THE SELF-GOVERNMENT OF GREATER POLAND VOIVODESHIP

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

PROJEKT ZOSTAŁ DOFINANSOWANY PRZEZ MIASTO POZNAŃ
PROJECT CARRIED OUT WITH THE FINANCIAL SUPPORT OF THE CITY OF POZNAŃ

KURATORKA PROJEKTU / PROJECT CURATOR
Małgorzata Szaefer
KURATORZY WYSTAWY / EXHIBITION CURATORS
Małgorzata Szaefer, Paweł Mysera
ZNAK I PROJEKT OKŁADKI / LOGO & COVER DESIGN
Małgorzata Gurowska
TEKSTY / TEXTS
Małgorzata Szaefer, Rafał Jęczmyk
KURATOR MUZYCZNY I FILMOWY / MUSIC AND FILM CURATOR
Rafał Jęczmyk
TŁUMACZENIE / TRANSLATION
Łukasz Mojsak
PROJEKT KATALOGU / CATALOGUE DESIGN
Kajetan Hajkowicz
PROJEKT PRZESTRZENI WYSTAWIENNICZEJ / EXHIBITION DESIGN
Paweł Mysera
KOORDYNACJA / OPRAWA MEDIALNA // COORDINATION / MEDIA
Paulina Piórkowska, Aga Chlebowska

PRACE ZAMIESZCZONE NA WYSTAWIE I W KATALOGU DZIĘKI UPRZEJMOŚCI // WORKS FEATURED IN THE EXHIBITION AND THE CATALOGUE COURTESY OF
Aram Muksian, www.arammuksiam.com, archiwum artystów, depozyt Galerii TAK / artists' archives, deposit of the "TAK" Gallery

MECENAS / PATRONAGE

SKLEPY JUBILERSKIE

PARTNERZY / PARTNERS

SPONSORZY / SPONSORS

PATRONI MEDIALNI / MEDIA SPONSOR

MEDIA / MEDIA

PROJEKT TRÓJKĄT BERMUDZKI / OUTSIDER ART / 2017
WYSTAWA ▲B / GALERIA TAK / 29.09.–30.11.2017

PROJECT BERMUDA TRIANGLE / OUTSIDER ART / 2017
EXHIBITION ▲B / TAK GALLERY / 29.09.–30.11.2017

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PAŃSTWOWEGO FUNDUSZU REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH BĘDĄCYCH W DYSPOZYCJI SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
PROJECT CO-FINANCED BY THE STATE FUND FOR THE REHABILITATION OF DISABLED PERSONS MANAGED BY THE SELF-GOVERNMENT OF GREATER POLAND VOIVODESHIP

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

PROJEKT ZOSTAŁ DOFINANSOWANY PRZEZ MIASTO POZNAŃ
PROJECT CARRIED OUT WITH THE FINANCIAL SUPPORT OF THE CITY OF POZNAŃ

POZnań

WYDAWCA / PUBLISHER
GALERIA TAK
STOWARZYSZENIE NA TAK

Nakład 1000 egzemplarzy / Edition 1000 copies

DRUK / PRINT
DRUKARNIA MJP / POZNAŃ

mjp.eu drukarnia

ISBN 978-83-934045-3-7